

Jag letar ännu efter min egen stil

TURNÉ
AKTUELL

ANKIE

Än så länge experimenterar jag bara

En enda gång har hon ställt in en konsert. Då var hon så sjuk att hon inte kunde stå på benen. I vintras tog hon cortison för att kunna sjunga – trots halsfluss.

Ankie Baggers bräckliga hälsa är det enda hotet mot hennes segertåg i folkparkerna i sommar.

Det finns artister som trasslar in sig i mikrofon-sladdar, välter stativ eller trillar ner från scenkanten på konserter. Det finns de som grips av rampfeber när de uppfångar tio recensenters sura nunor i publikhavet och inte kan spela om de glömt sätta på sig sin turbelock. Som ställer in konserten om de har en finne på näsan.

Dit hör inte Ankie Bagger.

– Min största styrka som artist tror jag är att jag har hållit på så pass länge. Går det åt helsike klappar jag inte ihop. Jag har självförtroende fast jag vet att jag har mycket kvar att lära. Jag är trygg på scenen. Och det syns att jag har kul!

Att pressa Ankie när hon senast gjorde bort sig på en konsert är så gott som omöjligt. Det händer praktiskt taget aldrig.

Vill man hitta en pinsam incident måste man leta sig bortanför hennes solokarriär, tillbaka till tiden med Lili & Sussie. Då bröt hon klacken och trillade på scenen en gång.

Hon behöver inga fåniga ritualer, som att äta en halv huggorm eller dansa naken under månen innan en konsert. Det går bra ändå, hoppas hon.

Det enda hon oroar sig för är att hennes röst inte ska hålla. Ankie är nämligen ofta förkyld, och eftersom hon har så mycket att göra hela tiden hinner hon inte stanna hemma och kureras mellan hostättackerna. Detta, kombinerat med det faktum att Ankie aldrig ställer in en konsert, kan växa till en ganska hotfull bild ibland. Som i vintras, när hon tvangs ta cortison under en spelning för att kunna sjunga trots att hon hade halsfluss. Läkarna var ifrån sig och varnade henne för köra så hårt med sig själv i fortsättningen. Trots det gör Ankie också den pågående turnén med en och annan förkylningsbacill i bagaget.

– Jag får väl kaka vitlöksbatter och C-vitaminer, skrattar hon.

Ankie har bara avbokat en konsert vid ett enda tillfälle. Det var i Mariestad under förra årets sommarturné.

– Då var jag så sjuk att jag inte kunde stå på benen, berättar hon.

Detta visar att Ankie inte bara är ett proffs utan också att hon älskar att turnera. Vilket hon har gjort flitigt de senaste åren.

– Förra sommarturnén slutade i augusti förra året. Det var en lång

turné, fyra månader.

I vintras åkte hon ut med ett liveband och brände av 35 spelningar på knappt tre månader. Och sedan valborgsmässoafton i år hörs hon ute i folkparkerna igen.

– Orsaken till att vi började med sommarturnén så tidigt i år är att min platta släpptes innan jul. Jag har inte gjort något nytt sedan dess och ville komma ut innan plattan blev för gammal.

Fram till den 30 juni reser hon runt, tillsammans med livebandet och dansarna George och Rickard.

– Sedan tänker jag och Pirre, den ene gitarristen i bandet, sätta oss ner och skriva låtar till nästa platta, berättar hon.

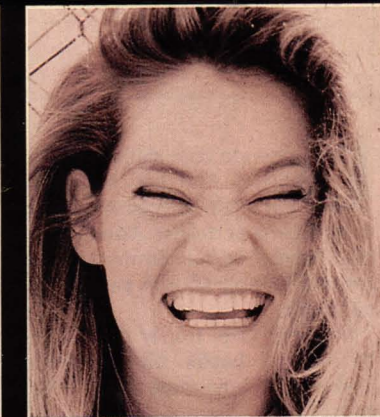
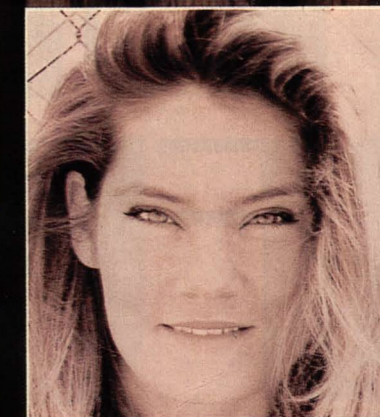
Det blir dock inte någon helguten Ankie Bagger-LP, som vi får höra i början på nästa år.

– Självklart kommer Ola Håkanson på Sonet att skriva en hel del också, säger Ankie, som tycker det är dumt att slopa en duktig hitmakare för att testa sina egna stapplande låtskrivar-talanger.

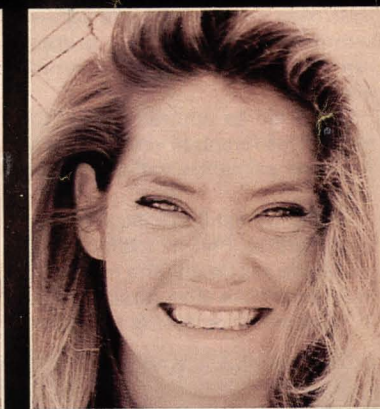
Något större musikaliskt hopp från förra plattan "Where were you last night" kommer inte den nya LP:n att innebära.

– Eftersom jag själv har så bred musiksmak är det svårt att säga vad den kommer att innehålla. Det kan bli vadsomhelst, bara det är dansmusik. Men jag kommer nog inte att ha med några covers den här gången utan försöka hålla mig till eget material.

Sensommaren och hösten blir



BAGGER



också den tid då Ankie tänker jobba på att hitta fram till sitt eget artist-jag. En jobbig process, som följs av pressens kritiska öga – se bara på Lena Philipsson och Tone Norum! Applåder och lyckönskningar å ena sidan, spydiga kommentarer å den andra.

– Jag håller fortfarande på och söker efter min egen grej. Jag har inte hittat den än, säger Ankie och ursäktar sig med att hon ju ännu är ganska ny som soloartist.

– Än så länge experimenterar jag bara. Hon är medveten om att hon kanske inte ser så där jättespannande ut på scen, trots att många tycker att hon är sexig. Det finns en kavat präktighet, en uppfattning om henne som snäll och harmlös som hon haft lust att kasta över-

bord ibland.

Sjunga i svart läderkorsett och stilettklackar kanske? Nej, det är inte riktigt Ankies stil. Vilket inte har det ringaste med pyrdhet att göra, försäkrar hon.

– Jag sätter på mig vad jag känner för. Vill jag uppträda i bikini en gång, så gör jag det!

Tills vidare låter Ankie imagen ligga lågt och jobbar istället med de tekiska bitarna i sitt scenframträdande.

– Jag vill utveckla sången och dansen. Jag har t.ex. fel teknik när jag sjunger, eftersom jag aldrig fått lära mig hur man gör utan bara suttit och skrikit hemma. Jag ska börja ta sånglektioner efter turnén. Och killarna i bandet ska försöka utveckla mina discosteg.

“Vill jag uppträda i bikini en gång, så gör jag det”.

